

много гърци и българи, биватъ мнозина заробени, заедно съ самия дукъ Дамянъ Даласинъ, наричанъ още Проватасъ, както и Лонгибардопулосъ и други много съ тѣхъ. Бѣ заетъ и лагерътъ и всичко, каквото имаше тамъ, бѣ ограбено. Слѣдъ това българитѣ прогласяватъ явно Бодина за царь, както се рече, като го прѣминуватъ Петъръ. И като се раздѣлиха на двѣ, еднитѣ заминаха съ Бодина за Нишъ, а други, като взеха съ себе си Петрила, едного отъ първенцитѣ при Бодина, заминаха срѣщу гърцитѣ за Костуръ, дѣто се бѣха укрѣпили онѣзи, които бѣха съмишленици на гърцитѣ. Петрилъ се прѣхвърли къмъ Охридъ и го прѣвзе съ пристѣпъ, защото градътъ не бѣше укрѣпенъ, а крѣпостъта стоеше въ развалини, тѣй както бѣ съборена отъ царь Василия (Българоубиецъ), който смѣталъ, че градътъ, като голѣмъ центъръ на българското царство, лесно ще се поддаде на възстание. Тамъ той (Петрилъ) бѣ прѣчаканъ съ почести и, като приготви мѣстното население, неговиятъ господарь (Бодинъ) бѣ прогласенъ за царь. А слѣдъ като и въ Дѣволъ бѣ направено сжщото, замина на бързо за Костуръ. Тамъ се бѣха събрали ония, които, както се рече, бѣха съмишленици на гърцитѣ, охридскиятъ военачалникъ Марианъ, дѣволскиятъ патрици, проконсултътъ Теогностъ Бурцисъ, съ него и военачалника на Костуръ. Съ тѣхъ бѣха и Борисъ Давидъ и други мнозина, които, като се опасяваха отъ угрозата на туземнитѣ българи, бѣха избѣгали като въ прибѣжище въ Костуръ. Петрилъ прочее, като прѣвзе Костуръ съ безбройно множество българи, приготвяше се за война“ (Οἱ κατὰ τὴν Βουλγαρίαν προέχοντες ἀξιῶσι τὸν Μιχαηλᾶν ἀρχιγὸν ὄντα τῆνικαῦτα τῶν εἰρημνίων Χροβάτων τὴν οἰκῆσιν τε ἐν Δεκατέροις καὶ Πραπράτοις ποιούμενον καὶ χώραν οὐκ ὀλίγην ἐφ’ ἑαυτὸν ἔχοντα. ἐπαρῆξαι αὐτοῖς καὶ συνεργῆσαι, δοῦναι τε αὐτοῖς τὸν υἱὸν αὐτοῦ, ὡς ἂν αὐτὸν βασιλέα Βουλγαρίας ἀνακηρύξωσι καὶ τῆς ἐκ τῶν Ῥωμαίων ἐλευθερωθεῖεν καταδυναστείας καὶ βαρύτητος. ὁ δὲ ἀσμένως ὑπακούει αὐτῶν, τριακοσίους τε τῶν ἑαυτοῦ ἀπολεξάμενος καὶ τῆ οἰκείῳ υἱῷ Κωνσταντίνῳ τῆ καὶ Βοδινῶ ὀνομαζομένῳ παραδοῦς εἰς Βουλγαρίαν ἐξαποστέλλει. ἐξεῖσιν οὖν εἰς τὰ Πρισιδιάνα, ἔνθα συναθροισθέντες οἱ ἐν τοῖς Σκοπίοις προέχοντες, οἷς ἔξαρχος ἦν Γεώργιος ὁ Βοϊτάχος, τοῦ τῶν Κομχάνων γένους καταγόμενος, βασιλέα Βουλγάρων αὐτὸν ἀνεκήρυξαν, Πέτρον ἀντὶ Κωνσταντίνου μετονομάσαντες. ἕπερ ἀκούσας ὁ ἐν Σκοπίοις διέπων τὴν ἀρχὴν τοῦ δουκὸς Νικηφόρος ὁ Καραντηνός, τοὺς ὑφ’ αὐτὸν στρατηγούς παραλαβῶν ἄπεισιν εἰς τὰ Πρισι-